

[Wilhelm.]

forslag, der ligger her? Det er ikke noget med, at folketinget søger at bestemme udviklingen, eller at regeringen søger at bestemme udviklingen. Det er alt sammen desperate forsøg på at råde bod på en udvikling, som er bestemt udefra, ved fyring af 150.000, ved privatkapitalens enevældige og udenomsparlamentariske beslutning om at smide 150.000 arbejdere ud i ledighed, fordi det i øjeblikket er mere profitabelt kun at købe en mindre mængde arbejdskraft. Det er de arbejdsbetingelser, dette folketing arbejder på. Det er den massive udenomsparlamentariske virksomhed, som lægger grunden for de arbejdsbetingelser, regering og folketing arbejder på. Her er ikke tale om trusler. Her er tale om fuldbyrdede kendsgerninger, som er fremstået principielt uden nogen som helst indflydelse fra folketingets side, men som ikke desto mindre er aldeles bestemmende for alt, hvad regering og folketing beskæftiger sig med, som får det store flertal herinde til at kappes om at opfylde privatkapitalens krav. Når vi så siger: over for kapitalens enevælde, over for disse fyringer må den direkte kamp på arbejdspladserne intensiveres, så taler man om trusler. Vi kalder det simpelt selvforsvar, og vi er parat til også herindefra at forsvare et hvilket som helst selvforsvar i den retning.

Rosing (Grøn.):

Finanslovsforslaget, sådan som det er fremsat, er præget meget af sparetiden. Vi forstår, at der ikke alene i det kommende finansår, men også i den kommende tid, skal spares på de poster, hvor man mener man kan undvære det ene eller det andet. Vi forstår, at dette er en nødvendighed på grund af den nuværende alvorlige økonomiske situation, Danmark befinder sig i.

For Grønlands vedkommende kan jeg ikke sige andet, end at man trods alt har taget hensyn til fortsættelsen af igangværende aktiviteter og funktioner, som i dag og i den kommende tid må fortsætte. Dermed er det ikke sagt, at vi ikke har ønsker om det ene og det andet, man herudover må tage hensyn til. Idet jeg siger dette, tænker jeg på spørgsmålet om bekæmpelsen af den stigende arbejdsløshed og ønsket om udvidelse af erhvervsuddannelsen i Grøn-

land for de store årgange, vi i dag og i den kommende tid har og vil have. Dog kan jeg i relation til det sidstnævnte ikke lade være med at udtrykke tilfredshed med, at der i denne finanslovs anmærkninger står, at der dels vil blive søgt gennemført erhvervs kurser i andre byer end Godthåb for at opfylde lokale uddannelsesbehov, dels at man agter at sætte hergældende lov om erhvervsfaglige forsøgsuddannelser i kraft i Grønland fra medio 1977 med tillem্পning til de særlige grønlandske forhold.

I relation til, hvad jeg sidste efterår sagde vedrørende forøgelsen af arbejdsledigheden i Grønland og det nødvendige i bekæmpelsen af denne, vil jeg tillade mig at spørge Grønlandsministeren om, hvilke forslag arbejdsgruppen, der beskæftiger sig med dette spørgsmål, er kommet frem til til løsning af problemet på længere sigt.

Et af de mest omdiskuterede problemer mand og mand imellem i Grønland er de store lønforskelle mellem danske og grønlandske lønninger, som er blevet et irritationsmoment hos grønlænderne, ikke mindst hos de folk, som har det samme arbejde og den samme uddannelse som deres danske kolleger. Der er flere lønningssystemer, der finder anvendelse blandt en befolkning, som trods alt ikke tæller mere end ca. 48.000. Der er GAS — dvs. Grønlandske Arbejders Sammenslutning — og HK-lønninger, grønlandske og danske tjenestemandslønninger, tjenestemandslignende lønninger og andre lønninger, hvorom der skal forhandles med herværende organisationer. Varepriser og tjenesteydelser stiger meget hurtigt. Real-lønnen sakter bagud. Alle disse ting trænger hårdt til gennemgribende undersøgelse og revision.

Grønlandsministeren ved lige så godt som jeg, at vi i de senere år har ført den politik, at vi på alle fronter bestræber os på at anvende grønlandsk arbejdskraft, som er kvalificeret til et bestemt arbejde. Men i den kommende tid, hvor bl. a. de grønlandske kommuner selv skal udvælge personale på kommunekontorerne, støder vi igen panden mod muren takket være de store lønforskelle, vi har i dag. Vi vil gerne bibeholde tosprogede, grønlandske kontorister, som på grund af den lille løn i forhold til deres danske kolleger, der har den samme uddannelse, går over til det private arbejdsmarked, som